

Ik wil niet de indruk wekken dat ik op polemieken uit ben. Dus laat ik het met respect voor iedereen formuleren: door welke aanval van hersenverweking hebben we toentertijd eigenlijk besloten om de 'RAD Race' programmeerwedstrijd om te dopen tot 'Development Tools'?

Development Idols

Waarom gaan we in de nabeschuiving uitgebreid in op de toeters en bellen van de gebruikte *tools* terwijl diepte-interviews met de winnaars en verliezers ons oneindig veel meer kunnen leren? Laten we er niet omheen draaien, ook anno 2007 wordt het succes van een ontwikkelproject nog altijd bepaald door de betrokken *individuen* en de dynamiek van het *team* met zijn omgeving.

Je kunt er de meest trendy, allernieuwste programmeertaal bijhalen. Je kunt je bedienen van de meest uitgebreide *frameworks* en *design patterns*. Je kunt je verlaten op codegeneratoren die zelfs op basis van gezongen melodietjes al spontaan code beginnen te produceren. Vooruit, je kunt zelfs de beste, allerslimste *object-to-relational mapper* ter wereld in huis hebben (sterkte daarmee trouwens): het project loopt er geen snars beter door als de mix van mensen niet klopt.

Nog maar enkele jaren geleden werd de winnaar van de wedstrijd bepaald door een jury via het zogenaamde *Idols principe*. De driekoppige jury zat bijna letterlijk achter de tafel opgesteld – met Rick van der Lans als het ironische broertje van Henkjan Smits – en elk team maakte om de beurt zijn opwachting om het resultaat van twee dagen noest programmeerwerk te demonstreren. Menig valse noot klonk dan op, neem dat van mij aan.

Natuurlijk waren er teams die niets hadden weten te produceren. Ik heb nog een duo op het netvlies dat in de beginjaren van Java zelfs geen inlogscherm draaiend had weten te krijgen (het nadrukkelijk opengeklapte 'Teach Yourself Java in 21 days' op hun werkplek had ons al wel iets doen vermoeden).

Maar er waren genoeg teams die goede, werkende applicaties lieten zien met voldoende functionaliteit. En dan werd de uiteindelijke winnaar niet perse bepaald door wie de meeste vinkjes had. Het ging veel meer om het *totaalplaatje*, een langzaam bij de jury opborrelend holistisch beeld waarin de

gerealiseerde *features* samensmolten met de esthetiek van de gebruikersinterface en de ontwerpprincipes achter de oplossing. Ook maakte het veel verschil hoe het team het resultaat presenteerde: zenuwachtig gestamel of lange, autistisch aandoende stiltes deden het vertrouwen bij de jury niet toenemen. Maar de winnende teams onderscheidden zich door met veel enthousiasme een zelfverzekerde demo te geven, steevast met een haarscherp gevoel voor wat de jury wilde horen en zien.

De systematiek van de jurering is sinds enkele jaren aangepast: er wordt nu met een gedetailleerde lijst van te realiseren functionaliteit gewerkt en de volstrekt objectief opererende juryleden stellen met een checklist in de hand vast hoeveel is geproduceerd. Eigenlijk alsof in *Idols* uitsluitend wordt gecontroleerd of de noten zuiver zijn gezongen, de tekst goed is onthouden en de juiste dansspasjes zijn gemaakt.

We weten allemaal dat zoiets niet werkt: een nuchtere optelsom van capaciteiten leidt niet automatisch tot een popidool. Evenzeer krijg je de gebruikersorganisatie in de acceptatiefase niet over de streep door mechanisch alle afgesproken functionaliteit aan te tonen. Een projectteam dat de dood heeft verklaard aan *empathie* en zich met stijf samengeknepen lippen aan de afgesproken specificaties vastklampt is kansloos: als de *gunfactor* er niet is, zullen gebruikers altijd een fataal bezwaar weten te vinden. Andersom, een team dat in de huid van zijn klanten weet te kruipen en de drijfveren achter de oplossing effectief weet te communiceren, kan rekenen op vergevingsgezindheid: het zit hem niet alleen in de *teksten* en de *dansspasjes*.

Ik denk dat ik deze column daarom maar als een open invitatie aan *Software Release Magazine* beschouw om de wedstrijd het komende jaar te herdopen in *Development Idols 2008*. Minder checklists, meer interactie. Als ervaringsdeskundige (ik kom net als Jerney Kaagman uit Voorburg) doe ik graag weer mee in de jury.



Ron Tolido
tolido.blogspot.com